

Het Boek Daniël - Nummer Honderdzesendertig

De profetische overgang van republicanisme en protestantisme: van dood naar opstanding

Jeff Pippenger

2024-03-14

Er vindt een overgang plaats van zowel de Republikeinse als de ware protestantse hoorn van het beest uit de aarde, die begon in het jaar 2020. De ware protestantse hoorn werd gedood op 18 juli 2020, en de Republikeinse hoorn werd gedood op 3 november 2020. Volgens Openbaring hoofdstuk elf zullen zij na drieënhalve symbolische dagen opnieuw op hun voeten staan. Wanneer zij opstaan, zal de ware protestantse hoorn overgaan van Laodicenzen naar Filadelfiërs. Zij zullen uit een kerk zijn weggenomen en in een beweging zijn gebracht. Zij zijn weggenomen uit de ervaring van de zevende gemeente en gebracht in de ervaring van de zesde gemeente. Zij zijn de achtste geworden, die uit de zeven is.

De beweging aan het begin van het adventisme was de Filadelfische beweging, en de Filadelfische beweging wordt aan het einde hersteld. Het werk van de drie engelen van Openbaring hoofdstuk veertien begon als een beweging, en het zal eindigen als een beweging. De Filadelfische beweging, vertegenwoordigd door de zesde gemeente van Filadelfia, stierf in 1856, en beginnend aan het einde van juli in 2023 wordt zij nu opgewekt als de achtste, die uit de zeven is.

In dezelfde geschiedenis ondergaat de Republikeinse hoorn een parallelle dood en opstanding, waarbij de zesde president sinds Reagan ten tijde van het einde in 1989 de achtste president wordt, die uit de zeven is. Het proces van overgang voor de Republikeinse hoorn wordt voorgesteld door haar samensmelting met de hoorn van het afvallige protestantisme, hetgeen geestelijke hoererij en het beeld van het beest is. De Republikeinse hoorn wordt de achtste, die uit de zeven is, want zij vertegenwoordigt een beeld van het beest van het katholicisme, dat is de achtste kop, die uit de zeven koppen is, in Openbaring hoofdstuk zeventien, en in Daniël hoofdstuk twee.

De politieke overgang van de hoorn van het republicanisme wordt voorgesteld in de periode van voorbereiding van 1776 tot 1798. Die profetische periode is een noodzakelijke sleutel om de ontzegeling van het verborgen geheim van Nebukadnezars beeld van de beesten te herkennen. Die periode van voorbereiding wordt voorgesteld door de periode van een dertigjarige voorbereiding voor zowel Christus als de antichrist.

De verzegelingstijd van 11 september 2001 tot aan de spoedig komende zondagswet is de profetische periode waarin de uitwerking van elk gezicht wordt volbracht. Zij vertegenwoordigt de periode die eindigt met de terugkeer van het pausdom op de troon der aarde als het achtste koninkrijk, dat uit de zeven is, op het uur van de „grote aardbeving” van Openbaring hoofdstuk elf. Zij is daarom voorafgeschaduwed door de periode die voorafging aan de eerste keer dat het pausdom in 538 op de troon werd gezet. In 538 vaardigde het pausdom op het Concilie van Orléans een zondagswet uit, waarmee het einde van de dertig jaren van voorbereiding werd aangeduid en

de spoedig komende zondagswet werd voorafgeschaduwd. Jezus verandert nooit, daarom moet er een periode zijn die aan de zondagswet voorafgaat waarin de dodelijke wond wordt genezen, zoals dat ook het geval was toen het pausdom de eerste keer op de troon werd gezet.

Die periode wordt weergegeven door de geschiedenissen die verbonden zijn met de wegmarkeringen van de jaren 508, 533 en 538. In het jaar 508 begon de periode van voorbereiding, of het oprichten van het pausdom. Het vierde koninkrijk van het heidense Rome, een drakenmacht, was ten onder gebracht, en in 533 bepaalde Justinianus bij decreet dat het pausdom het „hoofd van de kerken, en ook de terechtwijzer van ketters” was. Alles wat nog resteerde opdat het pausdom in 538 de heerschappij kon overnemen, was de verwijdering van de Goten uit de stad Rome, en dat vond plaats in het jaar 538. Die dertigjarige lijn van geschiedenis liep parallel aan de geboorte van Christus, die werd gevolgd door de bediening van Johannes, welke leidde tot de bekrachtiging van Jezus als de Messias bij Zijn doop.

De periode van voorbereiding in de geschiedenis van Christus loopt parallel met de verzegelingstijd en heeft betrekking op de innerlijke lijn van de protestantse hoorn, terwijl de periode van voorbereiding voor de antichrist betrekking heeft op de uiterlijke lijn van de Republikeinse hoorn. Die twee perioden verschaffen twee getuigen van 11 september 2001, 7 oktober 2023, en de spoedig komende zondagswet. De ene periode legt de nadruk op het uiterlijke en de andere op het innerlijke getuigenis van de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend.

Het werk van Johannes, als de stem in de woestijn die de weg bereidde voor de Boodschapper van het Verbond, liep parallel met het decreet van Justinianus dat de weg bereidde voor de mens der zonde, die de boodschapper is van het verbond des doods. 7 oktober 2023 was de waarschuwing voor wat er zal gebeuren wanneer de zondagswet wordt afgedwongen, zoals dit in 538 het geval was. 7 oktober 2023 loopt parallel met 533 in de voorbereidingsperiode voor de eerste keer dat het pausdom op de troon van de aarde werd geplaatst. Het is de waarschuwing dat bij de spoedig komende zondagswet, evenals in 538, de paus opnieuw zowel het hoofd van de kerken zal worden alsook de tuchtiger van ketters. Het is tevens de waarschuwing voor de escalerende oorlogvoering van de islam van de derde wee.

Het is de waarschuwing die de islam identificeert (tijdingen uit het oosten), en de waarschuwing van het herstel van de paus (tijdingen uit het noorden). Die waarschuwing valt samen met het werk van de boodschapper die in de laatste dagen de weg bereidt voor de Boodschapper van het Verbond, die vervolgens een verbond zal aangaan met de honderd vierenveertigduizend.

De drie perioden van voorbereiding (de dertig jaren van Christus en de antichrist, en de tijd van de verzegeling) worden eveneens getypeerd door de periode van 1776 tot 1798. Het einde van het beest uit de aarde heeft een specifieke periode die aan zijn einde als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie voorafgaat; daarom moet ook het begin van het beest uit de aarde als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie een profetische periode hebben die aan het begin van dat koninkrijk voorafgaat. Alfa en Omega illustreert altijd het einde van een zaak samen met het begin van een zaak.

1776, 1789 en 1798 vertegenwoordigen 11 september 2001, 7 oktober 2023 en de spoedig komende zondagswet. Van 1776 tot 1798 werd de profetische voorbereiding voor de oprichting van het zesde koninkrijk volbracht, evenals de jaren 508, 533 en 538 de voorbereiding voor de oprichting van het vijfde koninkrijk vertegenwoordigden. Zij moeten dezelfde profetische kenmerken hebben, want het zesde koninkrijk zal het beeld van het vijfde koninkrijk zijn.

De dertig jaren van Christus' voorbereiding, leidend tot Zijn doop, vertegenwoordigen dezelfde periode, want toen Christus kwam om het verbond voor één week te bevestigen, te beginnen bij Zijn doop, richtte Hij Zijn koninkrijk der genade op. Door in die zeven jaren Zijn koninkrijk der genade op te richten, vergoot Hij Zijn bloed om dat koninkrijk te bevestigen, en door aldus te handelen, liet Hij het voorbeeld na van wanneer Hij Zijn koninkrijk der heerlijkheid zou oprichten. Dat koninkrijk der heerlijkheid is het koninkrijk van Daniël twee, dat wordt voorgesteld als een steen die zonder handen uit een berg is losgehouden. Dat koninkrijk, zo deelt zuster White ons mee, wordt opgericht tijdens de late regen, en de late regen begon op 11 september 2001.

„De late regen komt over hen die rein zijn — allen zullen die dan ontvangen, zoals voorheen.”

„Wanneer de vier engelen loslaten, zal Christus Zijn koninkrijk oprichten. Niemand ontvangt de late regen dan zij die al het mogelijke doen. Christus zou ons helpen. Allen zouden door de genade van God, door het bloed van Jezus, overwinnaars kunnen zijn. De gehele hemel is bij het werk betrokken. Engelen zijn erin geïnteresseerd.” Spalding and Magan, 3.

Op 11 september 2001 werden de vier winden, die worden voorgesteld als een toornig paard (de islam), losgelaten en vervolgens in toom gehouden, terwijl de honderd vierenveertigduizend worden verzegeld. 1776, 1789 en 1798 vertegenwoordigen de periode van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, en deze drie data vertegenwoordigen wettelijke verordeningen die ertoe leidden dat het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie werd opgericht. De tweede datum, 1789, duidt op de Grondwet van de Verenigde Staten, en daarom was het de boodschap die de Grondwet aanwees als de tweeledige macht die in 1798 zou verschijnen, zoals 533 de aankondiging was van de tweeledige macht die in 538 zou verschijnen, en zoals Johannes de Doper de tweeledige macht aankondigde die bij de doop van Christus zou verschijnen.

De twee machten die de tweeledige macht van Christus vormen, waren Zijn voorbeeld dat goddelijkheid, verenigd met menselijkheid, niet zondigt. De twee machten die de tweeledige macht van de antichrist vormen, waren zijn troonsbestijging als hoofd van de kerken, en zijn troonsbestijging als de tuchtiger van ketteren. De twee machten die de tweeledige macht van het beest uit de aarde vormen, zijn de twee horens van het republicanisme en het protestantisme.

“‘En het had twee horens, een lam gelijk.’ De lamachtige horens duiden op jeugd, onschuld en zachtmoedigheid en stellen op treffende wijze het karakter van de Verenigde Staten voor, toen deze in 1798 aan de profeet werden voorgesteld als ‘opkomend’. Onder de christelijke ballingen die eerst naar Amerika vluchtten en daar een toevluchtsoord zochten tegen koninklijke onderdrukking en priesterlijke onverdraagzaamheid, waren velen die besloten een regering te vestigen op de brede grondslag van burgerlijke en godsdienstige vrijheid. Hun opvattingen vonden hun neerslag in de Onafhankelijkheidsverklaring, die de grote waarheid

uiteenzet dat ‘alle mensen gelijk geschapen zijn’ en begiftigd met het onvervreembare recht op ‘leven, vrijheid en het nastreven van geluk’. En de Grondwet waarborgt het volk het recht op zelfbestuur, door te bepalen dat vertegenwoordigers, gekozen door de volksstem, de wetten zullen uitvaardigen en uitvoeren. Ook werd vrijheid van godsdienst verleend, waarbij ieder mens de vrijheid kreeg God te aanbidden overeenkomstig de ingeving van zijn geweten. Republikeins staatsbestel en protestantisme werden de grondbeginselen van de natie. Deze beginselen zijn het geheim van haar macht en voorspoed. De onderdrukten en vertrapten in heel de christenheid hebben zich met belangstelling en hoop tot dit land gewend. Miljoenen hebben zijn kusten gezocht, en de Verenigde Staten zijn opgeklommen tot een plaats onder de machtigste naties der aarde.” The Great Controversy, 441.

1776, 1789 en 1798 vertegenwoordigen drie geschiedenissen die benadrukken dat de achtste uit de zeven is. 1776 vertegenwoordigt de publicatie van de Onafhankelijkheidsverklaring en de geschiedenis van het Eerste en Tweede Continentale Congres. 1789 vertegenwoordigt de publicatie van de Grondwet en de geschiedenis van de Artikelen van de Confederatie. 1798 vertegenwoordigt de publicatie van de Alien and Sedition Acts en het begin van het beest uit de aarde als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie.

Het Eerste Continentale Congres vond plaats in 1774 en was een cruciale instelling in de vroege geschiedenis van de Verenigde Staten, die tijdens de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog als regerend orgaan diende. De Continentale Congressen zijn onderverdeeld in twee profetische perioden van het eerste congres en het laatste congres. Het Eerste Continentale Congres had twee presidenten en kwam bijeen in Philadelphia van 5 september tot 26 oktober 1774. Peyton Randolph was de eerste president van de vergadering van 5 september tot 22 oktober, en vervolgens zat Henry Middleton de daaropvolgende vijf dagen voor, tot 26 oktober 1774.

Het Tweede Continentale Congres vond plaats van 1775 tot 1781. Het Tweede Continentale Congres had gedurende zijn bestaan zes presidenten. Peyton Randolph trad op als president van 10 mei 1775 tot 24 mei 1775. Hij was de eerste president van zowel het Eerste als het Tweede Continentale Congres. In de geschiedenis van het Eerste en het Tweede Continentale Congres waren er in totaal acht presidenten.

De tweede president van het Tweede Continentale Congres was John Hancock, en Hancock was voorzitter van 24 mei 1775 tot en met 31 oktober 1777. Henry Laurens was voorzitter van 1 november 1777 tot en met 9 december 1778. John Jay was voorzitter van 10 december 1778 tot en met 28 september 1779. Samuel Huntington was voorzitter van 28 september 1779 tot en met 9 juli 1781. Thomas McKean was voorzitter van 10 juli 1781 tot en met 4 november 1781.

Peyton Randolph was de eerste president van zowel het Eerste als het Tweede Continentale Congres. Dit duidt erop dat er gedurende de twee perioden van de Continentale Congressen acht presidentiële termijnen waren, maar dat de president die de eerste president van elk van de twee perioden was, dezelfde persoon was. Daarom waren er, hoewel er acht presidentiële termijnen waren, in werkelijkheid slechts zeven presidenten. De eerste president was een van de zeven mannen die president waren, maar aangezien Randolph in die geschiedenis tweemaal het voorzitterschap bekleedde, vertegenwoordigt hij ook de achtste, die uit de zeven was.

In de geschiedenis van de Continentale Congressen werd de Onafhankelijkheidsoorlog door het Congres geleid. Om deze reden was George Washington in die periode nooit president, want hij was aangesteld als de eerste opperbevelhebber van het leger.

Als eerste president van beide perioden vertegenwoordigt Randolph twee getuigen die een type vormen van de eerste feitelijke president, namelijk George Washington. Washington wordt door Randolph voorgesteld, en daarom draagt Randolph, als symbool van Washington, zowel de profetische kenmerken van Randolph, de eerste president, alsook dat Randolph de achtste was, die uit de zeven was. Zo was George Washington, als de eerste president en de eerste opperbevelhebber, ook profetisch de achtste, en was hij uit de zeven.

Jezus verduidelijkt het einde van een zaak aan de hand van het begin; daarom zal de laatste president en opperbevelhebber de achtste zijn, die uit de zeven is. Dit profetische feit wordt bevestigd in de geschiedenis van het Eerste en Tweede Continentale Congres, die wordt voorgesteld door de datum van de eerste wegmakering van 1776 en de publicatie van de Onafhankelijkheidsverklaring.

De wegmakering van 1776 is een voorafbeelding van 11 september 2001 en de Patriot Act, waarbij de Amerikaanse onafhankelijkheid onder het gezag van de Romeinse wet werd geplaatst, en niet langer onder de Engelse wet. Zij markeert het begin van de profetische periode die de weg bereidt voor het pausdom om bij de spoedig komende zondagswet opnieuw de troon der aarde in te nemen.

Zoals met de profetische periode die door 1776 wordt voorgesteld, vertegenwoordigde de profetische periode de geschiedenis vanaf de afsluiting van het Tweede Continentale Congres in 1781 tot 1789, de datum die de wegmakering aanduidt die verband houdt met de publicatie van de Grondwet. In die geschiedenis waren er eveneens acht presidenten. De geschiedenis van 1781 tot 1789 is de geschiedenis van de Artikelen van de Confederatie. De Artikelen van de Confederatie vertegenwoordigden de eerste Grondwet, maar de zwakheid van de Artikelen van de Confederatie leidde tot de vervanging ervan en tot de ratificatie van de Grondwet in 1789.

In die periode bestonden de acht presidenten uit zeven presidenten die in de geschiedenis van de twee Continentale Congressen geen presidenten waren, en één die ook president was in die eerste profetische periode. John Hancock diende zowel in het tweede Continentale Congres alsook in de periode die door de Artikelen van de Confederatie werd voorgesteld. Op profetisch niveau waren er slechts zeven mannen die gedurende de twee Continentale Congressen president waren; aldus was John Hancock profetisch gezien één van de acht in de periode van de Artikelen van de Confederatie, maar hij was ook één van de zeven mannen uit de voorafgaande periode. Hij was daarom de achtste, die uit de zeven was.

De tweede profetische periode, voorgesteld door 1789, had eveneens een president (Hancock) die de achtste was, maar uit de zeven, evenals Payton Randolph in de eerste profetische periode, voorgesteld door 1776. 1789 komt overeen met en vertegenwoordigt de Pelosi-processen van 6 januari 2021.

„De Heer heeft getrouwe wachters op de muren van Sion om luid te roepen en niet te sparen, om hun stem te verheffen als een bazuin, en Zijn volk hun overtreiding te tonen en het huis van Jakob hun zonden. De Heer heeft de vijand van de waarheid toegestaan een vastberaden poging te ondernemen tegen de sabbat van het vierde gebod. Hij beoogt hierdoor een uitgesproken belangstelling te wekken voor die kwestie welke een toetssteen is voor de laatste dagen. Dit zal de weg openen opdat de boodschap van de derde engel met kracht verkondigd worde.

Laat niemand die de waarheid gelooft, nu zwijgen. Niemand behoort nu onverschillig te zijn; laat allen hun smeekbeden opdragen aan de troon der genade, terwijl zij zich beroepen op de belofte: ‘En zo wat gij begeren zult in Mijn naam, dat zal Ik doen’ (Johannes 14:13). Het is nu een gevaarlijke tijd. Indien dit land, dat zich beroemt op vrijheid, zich gereedmaakt om elk beginsel op te offeren dat in zijn Grondwet is vervat, door besluiten uit te vaardigen om de godsdienstvrijheid te onderdrukken en om pauselijke onwaarheid en misleiding af te dwingen, dan behoort het volk van God zijn verzoeken in geloof tot de Allerhoogste op te zenden. In de beloften van God is alle bemoediging te vinden voor hen die hun vertrouwen op Hem stellen. Het vooruitzicht persoonlijk in gevaar en benauwdheid te worden gebracht, behoeft geen moedeloosheid te veroorzaken, maar behoort de kracht en de hoop van Gods volk te verlevendigen; want de tijd van hun gevaar is het ogenblik waarop God hun duidelijker openbaringen van Zijn macht zal schenken.

„Wij behoren niet in kalme verwachting van onderdrukking en verdrukking neer te zitten en onze handen in de schoot te leggen, zonder iets te doen om het kwaad af te wenden. Laat onze verenigde kreten opstijgen naar de hemel. Bid en werk, en werk en bid. Maar laat niemand overijld handelen. Leer als nooit tevoren dat gij zachtmoedig en nederig van hart moet zijn. Gij moogt tegen niemand een beschuldigende aanklacht inbrengen, hetzij tegen personen, hetzij tegen gemeenten. Leer met mensen om te gaan zoals Christus deed. Soms moeten scherpe dingen worden gezegd; maar wees er zeker van dat de Heilige Geest van God in uw hart woont voordat gij de onomwonden waarheid spreekt; laat haar dan haar weg banen. Gij behoort niet te snijden.” Selected Messages, boek 2, 370.

De tweede wegmarkering in de profetische voorbereidingsperiode die door de Grondwet wordt voorgesteld, geeft aan dat de Grondwet bij de volgende wegmarkering omvergeworpen zal worden. Die tweede wegmarkering is voorafgeschaduwd door Johannes de Doper, en ook door het decreet van Justinianus, die beide in verband met de komst van de laatste gebeurtenis die in de periode wordt voorgesteld, zowel een aanduiding gaven als een waarschuwing deden uitgaan. Voor Johannes was dit de bekrachtiging van Christus, toen Hij Zijn verbond des levens met Zijn kostbaar bloed bevestigde; en voor Justinianus was het de bekrachtiging van de antichrist, die zijn verbond des doods met het bloed der martelaren zou bekrachtigen.

De Grondwet in 1789 markeerde de bekrachtiging van de twee horens van het beest uit de aarde, en daarmee markeerde 1789 de spoedig komende vernietiging van de twee machtshorens van het beest uit de aarde, zoals voorgesteld door de Alien and Sedition Acts in 1798. Toen de twee getuigen in het jaar 2020 in de straten werden gedood, wezen zij op en waarschuwden zij voor een aanhoudende aanval op de Grondwet, gesymboliseerd door de Pelosi-processen van 6 januari

2021.

6 januari 2021 is de waarschuwing betreffende de bekrachtiging van het pausdom bij de spoedig komende zondagswet, zoals getypeerd door het decreet van Justinianus in het jaar 533. 6 januari 2021 en het jaar 533 geven beide waarschuwing voor de spoedig komende zondagswet, zoals getypeerd door de zondagswet in 538 op het Concilie van Orléans, en door de Alien and Sedition Acts in 1798, die het beest uit de aarde typificeerden dat als een draak spreekt bij de spoedig komende zondagswet.

Bij de zondagswet zal de dodelijke wond van het pausdom worden genezen, en de achtste kop van Openbaring hoofdstuk zeventien, die uit de zeven koppen is, zal worden opgewekt. De Alien and Sedition Acts van 1798 vertegenwoordigen het beest uit de aarde dat spreekt als een draak, wanneer het niet alleen de aanbidding van de zon afdwingt, maar daarna de gehele wereld ertoe dwingt het gezag van het beest uit de zee van Openbaring hoofdstuk dertien te aanvaarden, als de achtste kop die uit de zeven koppen is. Daarom wordt in elk van de drie perioden die binnen de periode van voorbereiding worden voorgesteld door 1776, 1789 en 1798, het profetische raadsel van de achtste, die uit de zeven is, profetisch voorgesteld.

De eerste twee wegmarkeringen (1776 en 1789), die het raadsel kenmerken, hebben betrekking op het raadsel dat zich voltrekt binnen de profetische geschiedenis van het beest van de aarde, en de derde wegmarkering duidt het raadsel aan dat zich voltrekt ten behoeve van de pauselijke macht.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

“Zeggende tot hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld voor het beest zouden maken.’ Hier wordt duidelijk een regeringsvorm voorgesteld waarin de wetgevende macht bij het volk berust, een zeer treffend bewijs dat de Verenigde Staten de natie zijn die in de profetie wordt aangeduid.

“Maar wat is het ‘beeld van het beest’? en hoe moet het worden gevormd? Het beeld wordt gemaakt door het beest met de twee horens, en is een beeld van het beest. Het wordt ook een beeld van het beest genoemd. Om dan te vernemen hoe het beeld eruitziet en hoe het moet worden gevormd, moeten wij de kenmerken van het beest zelf bestuderen — het pausdom.

„Toen de vroege kerk verdorven raakte door af te wijken van de eenvoud van het evangelie en heidense rituelen en gebruiken aan te nemen, verloor zij de Geest en de kracht van God; en om de gewetens van het volk te beheersen, zocht zij de steun van de wereldlijke macht. Het resultaat was het pausdom, een kerk die de macht van de staat beheerste en die gebruikte om haar eigen doeleinden te bevorderen, vooral voor de bestraffing van ‘ketterij’. Opdat de Verenigde Staten een beeld van het beest zouden vormen, moet de godsdienstige macht de burgerlijke regering zó beheersen dat ook het gezag van de staat door de kerk zal worden aangewend om haar eigen doeleinden te verwezenlijken.

“Telkens wanneer de kerk wereldlijke macht heeft verkregen, heeft zij die aangewend om afwijking van haar leerstellingen te bestraffen. Protestantse kerken die in de voetstappen van Rome zijn getreden door zich met wereldlijke machten te verbinden, hebben eenzelfde

verlangen geopenbaard om de vrijheid van geweten te beperken. Een voorbeeld hiervan wordt gegeven in de langdurige vervolging van andersdenkenden door de Kerk van Engeland. Gedurende de zestiende en zeventiende eeuw werden duizenden niet-conformistische predikanten gedwongen hun kerken te ontvluchten, en velen, zowel onder de voorgangers als onder het volk, werden onderworpen aan boeten, gevangenschap, foltering en martelaarschap.”

„Het was afvalligheid die de vroege kerk ertoe bracht de hulp van de burgerlijke overheid te zoeken, en dit effende de weg voor de ontwikkeling van het pausdom — het beest. Paulus zei: ‘Eerst moet de afval komen, ... en de mens der zonde geopenbaard worden.’ 2 Thessalonicenzen 2:3. Zo zal afvalligheid in de kerk de weg bereiden voor het beeld van het beest.”

„De Bijbel verklaart dat er vóór de komst van de Heer een toestand van godsdienstig verval zal bestaan, gelijk aan die in de eerste eeuwen. ‘In de laatste dagen zullen zware tijden aanbreken. Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldgierig, pochers, hoogmoedig, lasteraars, de ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, lasteraars, onmatig, wreed, zonder liefde voor het goede, verraders, roekeloos, verwaand, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God; zij hebben een schijn van godsvrucht, maar verloochenen de kracht daarvan.’ 2 Timotheüs 3:1–5. ‘Maar de Geest zegt uitdrukkelijk, dat in latere tijden sommigen van het geloof zullen afvallen, doordat zij acht geven op verleidende geesten en leringen van demonen.’ 1 Timotheüs 4:1. Satan zal werken ‘met allerlei kracht en tekenen en leugenachtige wonderen, en met allerlei verleiding van de ongerechtigheid.’ En allen die ‘de liefde tot de waarheid niet aangenomen hebben om zalig te worden,’ zullen eraan worden overgelaten een ‘krachtige dwaling’ te aanvaarden, ‘zodat zij de leugen geloven.’ 2 Thessalonicenzen 2:9–11. Wanneer deze toestand van goddeloosheid bereikt zal zijn, zullen dezelfde gevolgen volgen als in de eerste eeuwen.” The Great Controversy, 443, 444.